

دانشکده مهندسی کامپیوتر

گزارش درس مبانی هوش محاسباتی

عنوان گزارش:

تمرین سوم درس هوش محاسباتی (شبکه عصبی مصنوعی)

ارائەدھندگان:

فرزانه آقازاده زينب جنتى فاطمه نجفى

استاد درس: دستیاران درس:

دکتر حسین کارشناس رضا برزگر

علی شاہ زمانی

آرمان خليلي

نیم سال دوم ۱۴۰۳_۱۴۰۴

در این مرحله از کد، آمادهسازی دیتاها انجام می شود و کل دیتاست به دو بخش (۸۰٪ آموزش و ۲۰٪ آزمون) به طوری که نسبت دستهبندی ها توی هر دو قسمت به طور یکسان تقسیم شود. به این کار می گیم نمونه گیری طبقهبندی شده.

```
def check_missing_values():
    missing = X.isnull().sum()
    missing = missing[missing > 0]
    if not missing.empty:
        print(missing)
    else:
        print("\n No Missing Data \n")

def detect_outliers(z_thresh=3.29):
    for col in X.columns:
        if pd.api.types.is_numeric_dtype(X[col]):
            z_scores = zscore(X[col])
            outliers = (abs(z_scores) > z_thresh)
            num_outliers = outliers.sum()
            print(f"col '{col}': {num_outliers} outlier found.")

def normal(X):
    return X.reshape(X.shape[0], -1).astype(np.float32) / 255.0

def plot_distributions():
    for col in X_train.columns:
        if pd.api.types.is_numeric_dtype(X_train[col]):
            plt.figure(figsize=(6,4))
            sns.histplot(X_train[col], kde=True)
            plt.title(f"pistribution of {col}")
            plt.show()
        else:
            print("\n",col, "is not numeric")
```

این سه تابع کمک میکنند که بفهمیم آیا دادهها ناقص هستند، آیا مقادیر خیلی پرت هستند و یا شکل توزیع دادهها به چه صورت هست. این سه تابع، سه مرحلهی مهم از تحلیل اکتشافی دادهها (EDA) را انجام میدهند.

```
def normal(X):
    return X.reshape(X.shape[0], -1).astype(np.float32) / 255.0
```

این تابع برای نرمالسازی دادههای تصویر طراحی شده است.

- ۱. تغییر شکل داده به صورت (تعداد نمونهها, سایر ابعاد)
 - ۲. تبدیل نوع داده به float32
 - ۳. تقسیم همه مقادیر بر ۲۵۵

```
In [18]:
    y = np.where(data['label'] == 0, 1, 0)
    print(y)

[0 0 0 ... 0 0 0]

In [24]:
    print("not airplain:", np.sum(y_train == 0))
    print("airplain:", np.sum(y_train == 1))

not airplain: 35973
airplain: 4027
```

این تابع برای تبدیل لیبل کلاس هواپیما به ۱ و تبدیل بقیه لیبل ها به ۱ استفاده شده است و با چاپ این مقادیر میبینیم که بهدرستی این کار صورت گرفته است.

```
In [27]:
    def sigmoid(z):
        return 1 / (1 + np.exp(-z))

In [34]:
    def binary_cross_entropy(y_true, y_pred):
        bce = -np.mean(y_true * np.log(y_pred) + (1 - y_true) * np.log(1 - y_pred))
        return bce
```

تابع Sigmoid

```
تابع فعالسازی غیرخطی که خروجی را بین ۰ و ۱ نگه می دارد
```

(Binary Cross-Entropy)تابع هزينه

برای مسائل طبقه بندی باینری مناسب است. خطای بین پیش بینی و مقدار واقعی را محاسبه می کند.

```
def forward(X, y, W, b):
    z = np.dot(X, W) + b
    return sigmoid(z)

def compute_loss(y_true, y_pred):
        return binary_cross_entropy(y, y_pred)

def backward(X, y, W, b, lr, loss, y_pred):
    dz = y_pred - y
    dw = np.dot(X.T,dz)/X.shape[0]
    db= np.mean(dz)

W -= lr * dw
    b -= lr * db

return W, b

def params(X):
    W = np.random.normal(0, 1/np.sqrt(X.shape[1]), size=X.shape[1])
    b = 0
    return W,b
```

تابع forward

```
محاسبه خروجی شبکه از لایه ورودی به خروجی
```

شامل یک لایه ورودی و یک لایه خروجی

تابع backward

محاسبه گرادیانها برای بهروزرسانی وزنها

از قاعده زنجیرهای برای محاسبه مشتقات استفاده می کند

پارامتر ها را بر اساس مشتق بدست آمده به روزرسانی میکند.

تابع params

پارامتر های اولیه شبکه عصبی، وزن های رندوم و بایاس را ایجاد میکند.

```
def train(X, y, X_test, y_test, epochs=100, lr=0.1):
    W, b = params(X)
    history = {
        'train loss': [],
        'test_loss': [],
        'accuracy': []
    }
    for epoch in range(epochs):
        # Forward pass (train)
        y_pred_train = forward(X, y, W, b)
        train_loss = binary_cross_entropy(y, y_pred_train)
        # Backward pass
        W, b = backward(X, y, W, b, lr, train_loss, y_pred_train)
        # Evaluation on test set
        #y_pred_test = forward(X_test, y_test, W, b)
        test_loss = 0# binary_cross_entropy(y_test, y_pred_test)
        accuracy = 0#np.mean((y_pred_test >= 0.5).astype(int) == y_test)
        # Store history
        history['train_loss'].append(train_loss)
        history['test_loss'].append(test_loss)
        history['accuracy'].append(accuracy)
        if epoch % 10 == 0:
            print(f"Epoch {epoch:3d} | Train Loss: {train_loss}")
    return W, b, history
```

تابع train

```
حلقه اصلی آموزش برای تعداد مشخصی دوره(epochs) در هر دوره forward و backward pass انجام می شود. به روز رسانی پارامترها بر اساس نرخ یادگیری داده شده صورت میگیرد.
```

نتايج شبكه عصبى بدون لايه پنهان

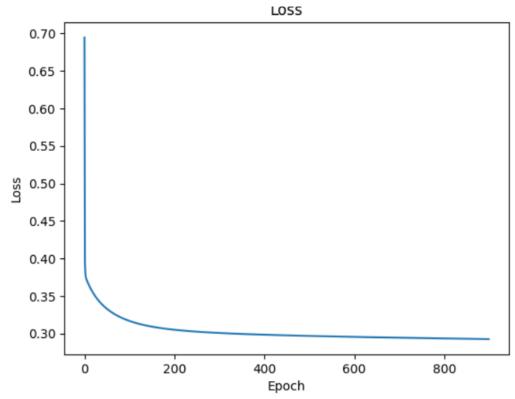
W , b, h= train(X_train, y_train, X_test, y_test, 900, 0.01)
y_pred = predict(X_test, W, b)

Confusion Matrix: TP: 135, FP: 124 FN: 838, TN: 8903

F1-score: 0.21915584083165113

_ ----

این شبکه موفق شد بعد ۹۰۰ بار اجرا به نرخ تشخیص ۰.۲ برسد. یکی از دلایلی که یادگیری کند انجام شده نسبت تعداد کلاس های هواپیما به کل داده است که تنها ده درصد را تشکیل میدهد و این موضوع یادگیری را برای مدلدشوار تر میکند و به تعداد اجرای بیشتری نیاز پیدا میکند. البته با استفاده از تکنیک هایی شبیه ارسال داده های به صورت batch میتوان نتیجه ی بهتری دریافت کرد.

پیاده سازی بخش ۲

پیش پردازش داده ها نسبت به قبل تغییری نداشته است.

```
In [40]:
    def sigmoid(z):
        return 1 / (1 + np.exp(-z))

In [52]:
    def binary_cross_entropy(y_true, y_pred):
        bce = -np.mean(y_true * np.log(y_pred) + (1 - y_true) * np.log(1 - y_pred))
        return bce
```

تغییر در اضافه شدن یک لایه ی پنهان به شبکه عصبی است.

```
def forward(X, W1, b1, W2, b2):

z1 = np.dot(X, W1) + b1
A1 = sigmoid(z1)

z2 = np.dot(A1, W2) + b2
A2 = sigmoid(z2)
A2 = A2.reshape(-1, 1)

return z1, A1, z2, A2
```

تابع forward

محاسبه خروجی شبکه از لایه ورودی به خروجی

شامل یک لایه ورودی یک لایه پنهان و یک لایه خروجی(دو لایه)

با اضافه شدن لایه پنهان باید محاسبات برای هر دو لایه ی پنهان و خروجی محسابه شود. در این تابع از یک لایه پنهان و سپس از لایه خروجی ورودی ها را متقل کرده و نتیجه را بدست میاوریم.

```
def compute_loss(y_true, y_pred):
    return binary_cross_entropy(y, y_pred)

def backward(X, y, Z1, A1, Z2, A2, W1, W2, lr):

m = X.shape[0]
    dZ2 = A2 - y
    dW2 = np.dot(A1.T, dZ2) / m
    db2 = np.sum(dZ2, axis=0, keepdims=True) / m

dA1 = np.dot(dZ2, W2.T)
    dZ1 = dA1 * A1 * (1 - A1)
    dW1 = np.dot(X.T, dZ1) / m
    db1 = np.sum(dZ1, axis=0, keepdims=True) / m

return dW1, db1, dW2, db2
```

تابع backward

محاسبه گرادیانها برای بهروزرسانی وزنها

از قاعده زنجیرهای برای محاسبه مشتقات استفاده می کند.

برای هر دو لایه این مشتقات محاسبه میشود و پارامتر ه ای مربوط به نرون های هر لایه محاسبه میشوند.

پارامتر ها را بر اساس مشتق بدست آمده به روزرسانی میکند.

```
def update_parameters(W1, b1, W2, b2, dW1, db1, dW2, db2, lr):
    W1 -= lr * dW1
    b1 -= lr * db1
    W2 -= lr * dW2
    b2 -= lr * db2
    return W1, b1, W2, b2

def params(input_dim, hidden_dim = 64, output_dim=1):
    W1 = np.random.randn(input_dim, hidden_dim) * np.sqrt(2./input_dim)
    b1 = np.zeros((1, hidden_dim))
    W2 = np.random.randn(hidden_dim, 1) * np.sqrt(1./hidden_dim)
    b2 = np.zeros((1, 1))
    return W1, b1, W2, b2
```

در تابع update مقادیر بدست آمده در تابع backward باعث به روزرسانی پارامترهای هر دو لایه میشود.

در تابع params نیاز داریم که مقایدر اولیه هر دو لایه را مشخص کنیم.

```
def train(X, y, X_test, y_test, epochs=100, lr=0.1, hidden_dim=64):
   input_dim = X_train.shape[1]
   W1, b1, W2, b2 = params(input_dim, hidden_dim)
   history = {
        'train_loss': [],
        'test_loss': [],
        'accuracy': []
   for epoch in range(epochs):
       # Forward pass (train)
       Z1, A1, Z2, A2 = forward(X_train, W1, b1, W2, b2)
       train_loss = binary_cross_entropy(y_train, A2)
       # Backward pass
       dW1, db1, dW2, db2 = backward(X_train, y_train, Z1, A1, Z2, A2, W1, W2, lr)
       W1, b1, W2, b2 = update_parameters(W1, b1, W2, b2, dW1, db1, dW2, db2, lr)
       # # Evaluation on test set
       # #y_pred_test = forward(X_test, y_test, W, b)
       # test_loss = 0# binary_cross_entropy(y_test, y_pred_test)
       # accuracy = 0#np.mean((y_pred_test >= 0.5).astype(int) == y_test)
       # Store history
       history['train loss'].append(train loss)
       if epoch % 10 == 0:
            print(f"Epoch {epoch:3d} | Train Loss: {train_loss}")
   return W1, b1, W2, b2, history
```

تابع train تقريبا مشابه مرحله قبل عمل ميكند

تنها پارامتر های برای لایه نهان به روز رسانی میشوند.

In [146]:

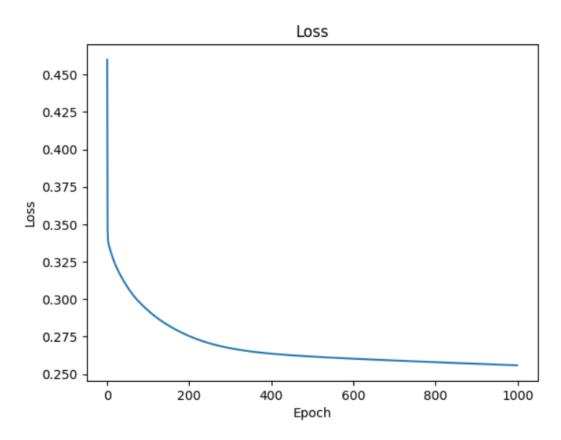
W1, b1, W2, b2, h= train(X_train, y_train, X_test, y_test, 1000, 0.1)

In [148]:

evaluate(y_test, y_pred)

Confusion Matrix: TP: 130, FP: 51 FN: 843, TN: 8976 F1-score: 0.2253

مشکلات شبکه عصبی بخش ۱ در این شبکه هم وجود دارد و با نرخ یادگیری متفاوت و لاس اولیه متفاوت نتایج تقریبا شبیه هم شده است.

r r

پیاده سازی بخش ۳

در توابع آماده سازی داده تنها مرحله ای که تفاوت کرده است تخصیص انکدر به هر ده کلاس موجود در ستون لیبل ها.

```
In [18]:

def one_hot_encode(labels, num_classes):
    one_hot = np.zeros((y.shape[0], num_classes))
    one_hot[np.arange(y.shape[0]), y] = 1
    return one_hot
```

 $3 \rightarrow [0 \ 0 \ 1 \ 0 \ 0 \ 0 \ 0 \ 0 \ 0]$ تبدیل می شن مثلاً می مشن مثلاً one-hot برچسبهای عددی به بردار

```
def binary_cross_entropy(y_true, y_pred):
    epsilon = 1e-12
    y_pred = np.clip(y_pred, epsilon, 1. - epsilon)
    if len(y_pred.shape) == 1:
        y_pred = y_pred.reshape(-1, 1)
    return -np.mean(np.sum(y_true * np.log(y_pred), axis=1))
```

تابع کراس انتروپی برای چند کلاسه پیادهسازی شده است.

```
def forward(X, W1, b1, W2, b2):

z1 = np.dot(X, W1) + b1
A1 = sigmoid(z1)

z2 = np.dot(A1, W2) + b2
A2 = softmax(z2)
```

تابع فعالسازی softmax در لایه ی خروجی جایگزین شده است.

```
def params(input_dim, hidden_dim = 64, output_dim=10):
    W1 = np.random.randn(input_dim, hidden_dim) * np.sqrt(2./input_dim)
    b1 = np.zeros((1, hidden_dim))

W2 = np.random.randn(hidden_dim, output_dim) * np.sqrt(1./hidden_dim)
    b2 = np.zeros((1, output_dim))
```

لایه ی انتهایی که به ۱۰ خروجی نیاز دارد جایگزین شده است.

```
for epoch in range(epochs):
   # Forward pass (train)
   Z1, A1, Z2, A2 = forward(X_train, W1, b1, W2, b2)
   train_loss = binary_cross_entropy(y_train, A2)
   # Backward pass
   dW1, db1, dW2, db2 = backward(X_train, y_train, Z1, A1, Z2, A2, W1, W2, lr)
   W1, b1, W2, b2 = update_parameters(W1, b1, W2, b2, dW1, db1, dW2, db2, lr)
   # # Evaluation on test set
   # #y_pred_test = forward(X_test, y_test, W, b)
   # test_loss = 0# binary_cross_entropy(y_test, y_pred_test)
   # accuracy = 0#np.mean((y_pred_test >= 0.5).astype(int) == y_test)
   # Store history
   history['train_loss'].append(train_loss)
   if epoch % 10 == 0:
       print(f"Epoch {epoch:3d} | Train Loss: {train_loss}")
return W1, b1, W2, b2, history
```

همانندقبل آموزش داده شده است. و بر اساس معیار های قبلی و طبقه بندی اشتفاده شده است.

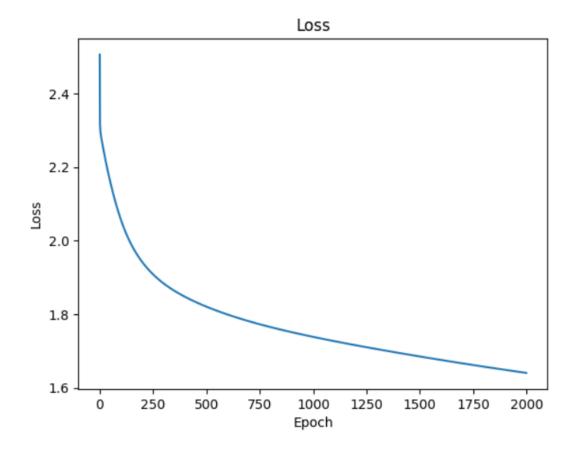
In [61]:

```
W1, b1, W2, b2, h= train(X_train, y_train, X_test, y_test, 2000, 0.1)
```

evaluate(y_test, y_pred)

	precision	recall	f1-score	support
0	0.11	0.91	0.19	973
1	0.73	0.25	0.37	979
2	0.75	0.00	0.01	1030
3	0.57	0.01	0.02	1023
4	0.64	0.03	0.05	933
5	0.74	0.06	0.11	1015
6	0.59	0.11	0.19	996
7	0.70	0.17	0.28	994
8	0.74	0.29	0.42	1017
9	0.68	0.21	0.32	1040
accuracy			0.20	10000
macro avg	0.63	0.20	0.20	10000
weighted avg	0.63	0.20	0.20	10000

Confusion Matrix: TP: 1339, FP: 564 FN: 8661, TN: 89436 F1-score: 0.2250

در این بخش برای دریافت نتایج مجبور به آموزش به تعدادتقریبا دو برابر مواردقبلی شدیم و دقت مدل هنوز نیاز به بهتر شدن دارد.

پیاده سازی بخش ۴

```
class NeuralNetwork:
    def __init__ (self, layer_dims, activations,
initializer='he', optimizer='momentum', lr=0.01):
        self.params = {}
        self.activations = activations
        self.optimizer = optimizer
        self.lr=lr
        for l in range(1, len(layer_dims)):
            if initializer == 'he':
                 self.params[f'W{l}'] =
he_initialization((layer_dims[l-1], layer_dims[l]))
            elif initializer == 'xavier':
```

```
self.params[f'W{1}'] =
xavier initialization((layer dims[1-1], layer dims[1]))
            self.params[f'b{l}'] = np.zeros((1, layer dims[l]))
    def forward(self, X):
            W = self.params[f'W{1}']
            b = self.params[f'b{1}']
            A = self. apply activation(Z, self.activations[1-1])
            caches.append((Z, A))
        W = self.params[f'W{L}']
       b = self.params[f'b{L}']
        A = softmax(Z)
        caches.append((Z, A))
    def apply activation(self, z, activation):
        if activation == 'relu':
            return relu(z)
            return sigmoid(z)
        elif activation == 'tanh':
    def activation derivative(self, z, activation name):
                return (z > 0).astype(float)
            elif activation name == 'tanh':
        history = {'train loss': [], 'train acc': [],
        self.lr=lr
        for epoch in range(epochs):
```

```
for i in range(0, X.shape[0], batch size):
        A, caches = self.forward(X batch)
        grads = self.backward(X batch, y batch, caches)
        self.update params(grads, lr)
    train loss, train acc = self.evaluate(X, y)
    history['train loss'].append(train loss)
    history['train acc'].append(train acc)
    if val data is not None:
        history['val loss'].append(val loss)
        history['val acc'].append(val acc)
        print(f"Epoch {epoch}: Train
return history
m = X batch.shape[0]
for l in reversed(range(L-1)):
    dA = np.dot(dZ, self.params[f'W{1+2}'].T)
    qrads[f'dW{l+1}'] = np.dot(caches[l-1][1].T if l > 0
    grads[f'db{1+1}'] = np.sum(dZ, axis=0,
```

```
def update params(self, grads, lr=None, t=1):
            lr = self.lr
        beta1 = 0.9
        beta2 = 0.999
        if self.optimizer == "momentum" and not hasattr(self,
            self.velocities = {}
            for key in self.params:
                self.velocities[key] =
np.zeros like(self.params[key])
        if self.optimizer == "adam" and not hasattr(self, "m"):
            for key in self.params:
                self.m[key] = np.zeros like(self.params[key])
                self.v[key] = np.zeros like(self.params[key])
        for key in self.params:
            grad key = "d" + key
            if grad key not in grads:
            if self.optimizer == "sqd":
                self.params[key] -= lr * grads[grad key]
            elif self.optimizer == "momentum":
                self.velocities[key] = 0.9 *
self.velocities[key] - lr * grads[grad key]
                self.params[key] += self.velocities[key]
            elif self.optimizer == "adam":
                self.m[key] = beta1 * self.m[key] + (1 - beta1)
* grads[grad key]
                self.v[key] = beta2 * self.v[key] + (1 - beta2)
 (grads[grad key] ** 2)
                m \text{ hat} = \text{self.m[key]} / (1 - \text{beta1 ** t})
                v hat = self.v[key] / (1 - beta2 ** t)
                self.params[key] -= lr * m hat / (np.sqrt(v hat)
    def evaluate(self, X, y):
        A_{\bullet} = self.forward(X)
```

```
loss = self._compute_loss(y, A)

predictions = np.argmax(A, axis=1)
    true_labels = np.argmax(y, axis=1)
    accuracy = np.mean(predictions == true_labels)

return loss, accuracy

def _compute_loss(self, y_true, y_pred):
    epsilon = 1e-12
    y_pred = np.clip(y_pred, epsilon, 1. - epsilon)
    return -np.mean(np.sum(y_true * np.log(y_pred), axis=1))
```

پیاده سازی مدولار تابع neural network

این تابع با دریافت ورودی تعداد لایه ها نوع فعال ساز و اپتیمایزر و نرخ یادگیری شروع به ساخت یک شبکه عصبی میکند.

بعد از تشخیص ورش های انتخابی کاربر با استفاده از توابع آن ها هر لایه از شبکه عصبی را با روش مخصوصش آموزش داده و در انتها یک تاریخچهاز مقادیر loss روی داده های آموزش و تست بر میگرداند.

تفاوت بین بهینهسازهای مختلف مثل Momentum ،SGD و Madam و Adam در نحوه بهروزرسانی وزنها با استفاده از گرادیانها است. این تفاوتها روی سرعت همگرایی، پایداری آموزش و کیفیت نتایج نهایی تأثیر زیادی میگذارند.

۱ - (SGD (Stochastic Gradient Descent) ساده ترین روش

W = W - Ir * dW

```
if self.optimizer == "sgd":
    self.params[key] -= lr * grads[grad_key]
```

فقط از گرادیان جاری برای بهروزرسانی استفاده می کند.

نوسان زیاد دارد، مخصوصاً اگر سطح خطا پر از دره و پستی بلندی باشد.

ممکن است در درهها یا نزدیک مینیمم محلی گیر کند.

به نرخ یادگیری (Ir) خیلی حساس است.

- ساده و سریع
- حافظه کمی مصرف می کند
- نوسانات زیاد در جهت گیری

• همگرایی کند

۲- Momentum تکانه(بهبود بر یایهی سرعت)

```
v = β * v - lr * dW

W = W + v

elif self.optimizer == "momentum":
    self.velocities[key] = beta1 * self.velocities[key] - lr * grads[grad_key]
    self.params[key] += self.velocities[key]
```

علاوه بر گرادیان جاری، میانگین وزنی گرادیانهای قبلی را هم نگه میدارد.

در جهتهای پایدار سرعت می گیرد، در جهتهای متغیر، کاهش نوسان دارد.

کمک می کند از مینیممهای محلی یا سطوح صاف عبور کند.

- همگرایی سریعتر از SGD
 - نوسانات کمتر
 - نیاز به پارامتر β
- نسبت به Adam کمی حساس تر به تنظیمات

RMSProp و Momentum و RMSProp و RMSProp Thoment Estimation (Adaptive Moment Estimation) — ٣

m: میانگین نمایی گرادیانها مثل (Momentum)

v: میانگین نمایی مربع گرادیانها مثل(RMSProp)

هر وزن، نرخ یادگیری خاص خودش را دارد(adaptive learning rate)

- بسیار سریع و پایدار
- مناسب برای دادههای noisy یاsparse
 - معمولاً نیاز به تنظیم زیاد ندارد
- نسبت به SGD گاهی در مینیمههای دقیق تر گیر نمیافتد مقداری(over-adaptive)

تابع forward ورودی X(ماتریس داده) را از تمام لایهها عبور میدهد.

در هر لایه:

- Z = A_prev @ W + b
- A = activation(Z)

در خروجی آخر، از softmax برای پیشبینی چندکلاسه استفاده می کند.

لیست caches شامل مقادیر میانی Z و A برای استفاده در Backprop است.

backward : محاسبه گرادیانها با backward

grads = self.backward(X_batch, y_batch, caches)

از خروجی شروع می کند (لایه آخر):

softmax + cross-entropy: dZ = A - yخطای

سپس به عقب میرود:

dA, dZ, dW, db براى هر لايه

همهی گرادیانها را در grads ذخیره می کند.

تابع update_params بهروزرسانی وزنها

def update_params(self, grads, Ir=None, t=1):

• بهروزرسانی وزنها با یکی از روشهای:

sgd

momentum

adam

نتايج:

Relu

```
Epoch 45: Train Loss=1.4971, Acc=0.4713 | Val Loss=1.8080, Acc=0.4086

Epoch 46: Train Loss=1.5032, Acc=0.4692 | Val Loss=1.8143, Acc=0.4038

Epoch 47: Train Loss=1.4785, Acc=0.4754 | Val Loss=1.8012, Acc=0.4102

Epoch 48: Train Loss=1.5166, Acc=0.4691 | Val Loss=1.8343, Acc=0.4011

Epoch 49: Train Loss=1.4881, Acc=0.4724 | Val Loss=1.8194, Acc=0.4026
```

Sigmoid

```
Epoch 43: Train Loss=1.1493, Acc=0.5952 | Val Loss=1.6138, Acc=0.4751 Epoch 44: Train Loss=1.1491, Acc=0.5964 | Val Loss=1.6237, Acc=0.4740 Epoch 45: Train Loss=1.1471, Acc=0.5976 | Val Loss=1.6318, Acc=0.4740 Epoch 46: Train Loss=1.1455, Acc=0.5982 | Val Loss=1.6400, Acc=0.4749 Epoch 47: Train Loss=1.1449, Acc=0.5991 | Val Loss=1.6492, Acc=0.4752 Epoch 48: Train Loss=1.1447, Acc=0.5994 | Val Loss=1.6586, Acc=0.4734 Epoch 49: Train Loss=1.1445, Acc=0.5996 | Val Loss=1.6680, Acc=0.4739
```

برای مقایسه این دو روش هرکدام رابرای ۵۰ اپیزود آموززش دادیم. به طور کلی میتوان دید که سیگموید با نرخ یادگیری یکسان و تعداد ایپاک برابر تنها تفاوت در نقطه ی ابتدایی توانسته بهتر عمل کند. در اینجا این دو روش با بهینه ساز آدام آموزش دیده اند.

تفاوت بین سیگموید (Sigmoid) و (ReLU) در رفتار ریاضی آنها هنگام فعالسازی نورونها است. این دو تابع در لایههای پنهان شبکههای عصبی استفاده میشوند و تأثیر زیادی بر یادگیری، همگرایی و عملکرد نهایی مدل دارند.

Sigmoid

```
elif activation_name == 'sigmoid':
    s = 1 / (1 + np.exp(-z))
    return s * (1 - s)
```

خروجی بین 0 و 1 پیوسته و مشتقیذیر

حالت «s-shaped» دارد

مزایا:

- برای مدلهای قدیمی مثل logistic regression خوب است
- مناسب برای خروجیهای احتمال مثلاً در binary classification

معایب:

- مشكل:"Vanishing Gradient
- \rightarrow در مقادیر بزرگ یا خیلی منفی، مشتق به نزدیک صفر میرسد \leftarrow یادگیری کند میشود
 - خروجی همیشه مثبت:
- میشود میانگین خروجیها از صفر دور شود \leftarrow باعث نوسانات در گرادیانها میشود \bigcirc

ReLU (Rectified Linear Unit)

if activation_name == 'relu':
 return (z > 0).astype(float)

خروجی در بازه (∞, 0]

در ورودیهای منفی، خروجی صفر است

مزايا:

- بسیار سریع در محاسبه
- x < 0 مشتق ساده 1 برای x > 0 و x < 0 برای •
- تا حد زیادی Vanishing Gradient ندارد
- باعث sparse شدن فعالسازیها میشود ← یادگیری سریعتر

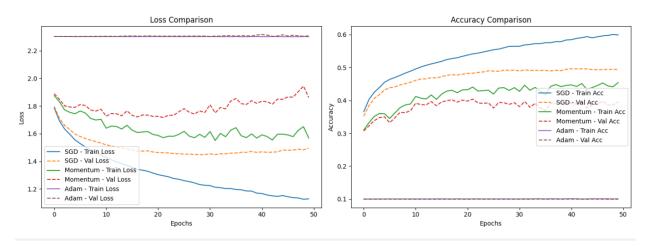
معایب:

• Dead ReLU Problem: اگر نورونی برای همیشه ورودی منفی بگیرد، گرادیانش صفر میشود و هیچوقت فعال نمیشود.

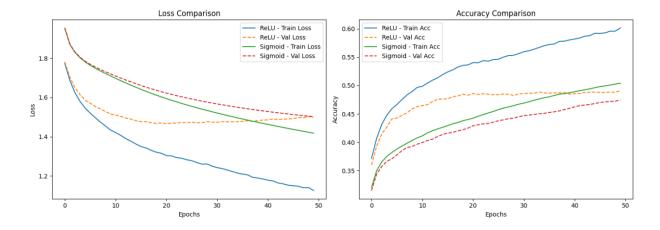
كدام بهتر است؟

- در شبکههای عصبی مدرن (بهخصوص شبکههای عمیق)، ReLU تقریباً همیشه بهتر از Sigmoid است.
 - Sigmoid فقط براى لايهى خروجي binary classification يا كاربردهاى خاص استفاده مىشود.
- در این پروژه که شبکهای با لایههای پنهان برای دستهبندی CIFAR-10 است، ReLU در لایههای پنهان بهتر عمل می کند، چون:
 - سریعتر یاد میگیرد
 - دچار مشكلات گرادیان نمی شود
 - o عملکرد بهتری در دقت و loss دارد

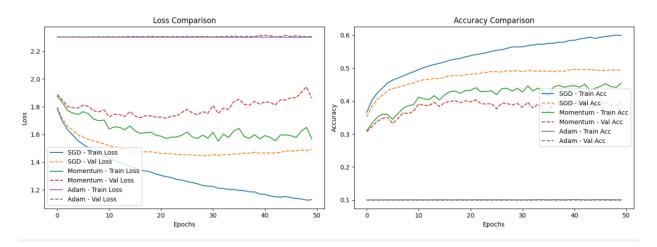
اما در بررسی ابتدایی وقتی که تعداد لایه ها را کم انتخاب کردیم (تنها یک لایه پنهان) و بهینه ساز adam را انتخاب کردیم پیشرفت خیلی کمی حاصل شد و سیگموید بهتر ازrelu عمل کرد.

اما با انتخاب بهینه ساز sgd کاملا مشهود است که در شبکه عصبی ما با فعالساز relu سریع تر و بهتر یاد میگیرد.

بهینه ساز های متفاوت

به طور کلی در این ۵۰ ایپاک برای هر کدام از روش های بهینه ساز گرادیان کاهشی استاندارد سریع تر و بهتر عمل کرده است. و ترکیب relu با sgd بهترین جواب را برای ما بدست آورده است.

momentum هم بعد از sgd عملکرد خوب ولی کندتری نشان داده. مشخص است که به نقاط بیشتری سر زده و برای بیرون آمدن از بهینه های محلی مناسب تر است.

اما به نظر میرسد Adam با ReLU دچار "گرادیان بسیار کوچک" شده است.

- Adam از m و v برای تصحیح گرادیان استفاده می کند.
- وقتى مقدار گراديانها خيلى كوچك باشد آپديت وزنها تقريباً صفر ميشود ← آموزش متوقف ميشود.

https://github.com/FZNjfi/Neural-network.git لینک گیتهاب